

LBRIS

We know
books

**FOTBAL
MINUT
CU
MINUT**

OVIDIU BLAG

 Publisol

Prefață	7
O carte trăită pe... undele hertziene	7
INTRO	13
ZEI MICROFONULUI	
Ion Ghițulescu , „părintele” emisiunii <i>Fotbal minut cu minut</i>	33
Octavian Vintilă , un muschetar cu numele gravat în istoria jurnalismului din România	64
Teoharie Coca-Cosma , cel care ne-a dat numele	68
Dan Voicilă sau definiția eleganței mai presus de toate	92
Sebastian Domozină , „Marele Ban de Aur” al Craiovei	102
Teodor Mateescu , un senior al Cetății. Un istoric în căutarea unui... Herodot al fotbalului	155
Nicolae Secoșan , curajul la pătrat	166
Dan Ștefănescu , doctorul inimilor de microbiști	182
Dumitru Pelican – „O Prepeliță, un Șoarece, un Pelican”...	193
Grigore Ilisei , un scriitor la Curtea Regelui Fotbal	203
Ilie Dobre , omul recordurilor mondiale	224
Dan Culicovschi , profesorul indulgent cu fotbaliștii	235
Mircea M. Ionescu , credincios celor două... amante	253
Vasile Arhire : „Emisiunea <i>Fotbal minut cu minut</i> este un loc tainic al sufletului meu”	267
Ștefan Alecsiu , slalom printre amintirile cu Ion Ghițulescu, „Baronul” Dan Voicilă, Nicolae Soare și „Moțul” Florian Pittiș	274
Adrian Fetecău , omul-orchestră: fotbal, tenis, box și... teatru	281
Radu Cosașu , acest etern Belphegor al gazetăriei românești	304
Adrian Soare crede că emisiunea <i>Fotbal minut cu minut</i> nu va apune	312
Florin Cărăbaș , omul curajos, asumat, care spune lucrurilor pe nume	318
Adrian Schindarli , cel care mănâncă sportul pe pâine	326
Răzvan Toma , statisticianul nostru cel de toate zilele	333

- Mihai Ogrinji:** „Minut cu minut, cu noroc și fără”... 339
- Gabriel Liviu Balica** are pus în ramă un trofeu de suflet:
Premiul „Ion Ghițulescu” 348
- Ovidiu Ioanițoala**, jurnalistul complet: performanță în
presa scrisă, televiziune, radio și, acum, online 352

CONDUCĂTORII DE CLUB

- Cornel Cacovean**, cu milităria dată jos din pod doar cât trebuia 361
- Marius Stan**, mai mult ca... prefectul 370
- Dumitru Dragomir și Mircea Sandu**,
foștii „eterni șefi ai fotbalului românesc” 375
- Ioan Horoba**, umărul pe care se sprijinea Jean Pădureanu 381

ARBITRII

- Adrian Porumboiu** a arat terenul și ca arbitru, și ca om de afaceri 391
- Ion Crăciunescu**, fanta de lumină a arbitrajului românesc
în arena internațională 398

JUCĂTORII

- Florin Prunea:** „Acum avem un fotbal sărac cu patroni bogați” 409
- Ionuț Lupescu** și familia Maldini, la mondiale din tată în fiu 416
- Septimiu Câmpeanu II**, cu inima pe vecie bătând pentru „U” Cluj 424
- Sorin Cârțu:** „Câteodată ne dădeau note mici,
de zici că eram la patinaj artistic” 431
- Emil Săndoi:** „Cel mai bine m-am înțeles cu Gică Popescu” 443
- Ioan Andone**, campionul evenimentelor din fotbalul românesc 452

LBRIS

We know
books

ZEII MICROFONULUI

ION GHIȚULESCU, „PĂRINTELE” EMISIUNII *FOTBAL MINUT CU MINUT*

- › a participat la șapte ediții ale Jocurilor Olimpice (1960, 1964, 1972, 1980, 1984, 1992 și 1996) și la trei Campionate Mondiale de fotbal (1966, 1990, 1994);
- › 1951: angajat ca reporter al secției Sport a Radiodifuziunii Române;
- › 1960: a fost numit șeful secției Sport a Radioului;
- › 1990: a fost numit director al Direcției Programe a Radiodifuziunii Române, dar și membru în Consiliul de Administrație, până în 1996.

Și cum altfel să începem povestea poveștilor *Fotbal minut cu minut* decât cu amintirile celui ce-a conceput-o (chiar dacă numele propriu-zis avea să îl dea Teoharie Coca-Cosma, acest lucru fiind subliniat chiar de către Ion Ghițulescu). După spusele sale de la un moment dat, a adunat 1 750 de transmisiuni directe, o cifră absolut halucinantă, greu de imaginat că s-ar putea atinge. Dar dacă trecem dincolo de statistică și ajungem spre suflet, ni se pare incredibil și în același timp sublim să știm că Ion Ghițulescu, venind, de exemplu, la Cluj, să transmită un meci, a fost ovaționat în picioare de tot stadionul. Acest lucru este unul înălțător, un gest care poate spune într-adevăr o poveste condensată în acele câteva secunde. O recunoaștere publică a valorii unui om de presă care și-a făcut treaba perfect.

Spre bucuria noastră, stând de vorbă cu personajele acestei cărți, am mai întâlnit astfel de mărturii conform cărora acest minunat moment li s-a mai întâmplat, din fericire, și altor crainici ai emisiunii *Fotbal minut cu minut*.

Fotbal minut cu minut e o poveste frumoasă, adevărată, un adevărat vârful în materie de creație radiofonică începută în 1964. A fost un început gazetăresc complicat, cu repetiții în gol, pentru a putea fi ascultate doar în Casa Radio, cu eforturi, îndrăznesc să spun, apropiate de vârful tehnicii la acea vreme – prin crearea unei cabine speciale în care se puteau face legături simultane cu 16 puncte din țară, și realizarea unei așa-numite chei de blocaj, prin care reporterii aflați în transmisie erau în legătură cu țara prin circuite, dar se puteau oricând bloca pentru a putea fi auziți de ceilalți. Cei de la tehnic o numeau gulguta.

Una dintre cele mai ascultate emisiuni ale Radioului se difuza atunci când toate meciurile începeau la aceeași oră, autentică oră oficială, și erau ascultate nu numai de cei care erau acasă ori în diverse mijloace de transport, ci și pe stadioane, la tranzistoare, noi fiind taxați la fiecare greșeală.

Eu nu am coordonat în permanență emisiunea, ci doar în primii ani (n.r. până în 1971), pentru că, mai târziu, voiam să merg și eu pe stadioane și să transmit meciuri. Prin urmare l-am numit pe Gheorghe Minoiu să facă coordonarea. Și așa a rămas vorba, «Minoiu, ai legătura!»³

Ion Ghițulescu a avut cu adevărat imaginea celui care a putut fi identificat cu a fi părinte al acestei emisiuni, *Fotbal minut cu minut*. Destinul acestui mare om de presă era oarecum predestinat pentru a se ocupa de fotbal dacă privim retrospectiv spre copilăria sa de elev la „Sfântul Sava” și de etern fascinat de personalitatea lui Titus Ozon. Bătând mingea pe maidanul din Obor, îndrăgostit apoi de Unirea

³ Corneliu Filip, *Ion Ghițulescu. Omul de la microfonul radio*, Ed. RAO, 2013. (n.r.)

Tricolor poate și pentru că acolo juca marele Ozon, Ion Ghițulescu a abandonat fotbalul jucat cu mingi de cârpe și carton pentru a se dedica povestirii sportului așa cum milioane de români își amintesc că o făcea: cu pasiune!

Aici, o paranteză se impune și ar merita spuse câteva vorbe despre OMUL care a fost Titus Ozon. Despre fotbal se știe, acesta având un dribling năucitor, execuții fenomenale la poartă și talent înnăscut de golgheter. Iar despre crezul său întru normalitate într-o lume alterată s-au scris mai apoi, când s-a putut, rânduri deosebite:

„Nu mulți sunt cei care mai știu astăzi că Titus Ozon a jucat chiar teatru veritabil. În 1957, fotbalistul era cap de afiș în spectacolul de satiră și umor Bujor al 12-lea, la Teatrul «Constantin Tănase», alături de mari comici ai epocii, precum Antonescu-Cărăbuș sau Puiu Călinescu. Piesa s-a bucurat de un mare succes și puțin a lipsit ca Titus Ozon să-și schimbe meseria. De asemenea, «Nas» a jucat și într-un film artistic de lungmetraj, *Și Ilie face sport* (1955), în regia lui Andrei Călărașu, o comedie despre moravurile sportivilor și ale microbiștilor. Ozon a trecut în lumea celor veșnice la 69 de ani, în 1996, iar începând din 2002, un parc din București, situat lângă Gara Obor, îi poartă numele”⁴.

> 278 de meciuri, în care a marcat 161 de goluri, a jucat Titus Ozon în Divizia A, la Unirea Tricolor (1947), Dinamo (1948-1950, 1952-1954), Dinamo Stalin (numele Brașovului în 1951), Progresul (1954-1958) și Rapid (1959-1964);

> 94 de meciuri în care a marcat 55 de goluri a jucat Titus Ozon la Dinamo (de la care a fost împrumutat,

⁴ „Nas, vrăjitorul din Obor”, articol apărut în *Adevărul*, ediția din 08.11.2011. (n.r.)

disciplinar, un sezon la Dinamo Orașul Stalin - așa se numea pe atunci Brașovul, pentru care a jucat 17 meciuri și a înscris opt goluri);

› 66 de meciuri și 44 de goluri are Titus Ozon pentru Progresul;

› 97 de meciuri cu 33 de goluri are Titus Ozon în tricoul Rapidului;

› 22 de meciuri și șapte goluri are Titus Ozon la echipa națională a României.⁵

Și poate și de aceea, datorită unor calități umane deosebite, Ion Ghițulescu a făcut o adevărată pasiune pentru Ozon. De exemplu, fotbalistul a avut de tras în urma unor gesturi: a trimis mingea printre picioarele unui adversar georgian și atunci a fost acuzat că și-a bătut joc de poporul sovietic. Sau a primit un ceas Pobeda pe care l-a aruncat, constatând că nu e original. Independent, cu principii, Titus Ozon a fost deportat în Deltă, la stuf, de unde a fugit într-o noapte să semneze cu Progresul (pentru că nu îi mai plăcea la Dinamo). Titus Ozon s-a întâlnit cu Gh. Gheorghiu-Dej pe stradă, promițându-i că va ajunge să joace la Rapid...

Mulți îl considerau un rebel pe atunci. Dar acum, dacă vedem în ce vremuri „s-a jucat el de-a rebelul”, parcă îl apreciem de 10 ori mai mult.

Așa înțelegem și mai bine personalitatea lui Ion Ghițulescu, cel care a știut prea bine să își aleagă idolul. Și să practice crâinicia sportivă, încă din 1956, de când era ușor trecut de 25 de ani, ca să o continue apoi o viață întreagă și astfel să încânte milioane de ascultători. A performat

⁵ Sursa: Fanatik.ro (n.r.)

la microfon peste 50 de ani, o realizare cu care, dacă ar fi fost să aplice undeva, ar fi ajuns în Cartea Recordurilor.

Ion Ghițulescu, să nu uităm, a fost racordat la prezent până în ultima sa clipă de viață. Trecut de 90 de ani, era activ pe rețelele de socializare, întreținea dialoguri cu fanii sportului românesc, răspundea întrebărilor acestora, acorda interviuri în presa scrisă sau la radio, era atent la tot și la toate, dând impresia că timpul nu a trecut peste el, ci el, Ion Ghițulescu, înmagazinează timp, dându-i valoare sporită.

Corneliu Filip prezintă⁶ mai multe pagini din viața atât de plină a lui Ion Ghițulescu, ajutându-ne să creionăm personalitatea distinctă a celui cu care începem povestea celor care au clădit și consolidat emisiunea *Fotbal minut cu minut*.

Pentru că, dincolo de a fi fost inițiatorul acestei producții radio de succes, Ion Ghițulescu a fost un etalon a ceea ce se poate face la microfon, dincolo de o relatare. El a reușit, cunoscând foarte bine meseria, să creeze emoție. A făcut ca relatările sale să se transforme, multe dintre ele, în adevărate reportaje sportive. În care pretextul, ca să spunem așa, era succesiunea de faze ce se derulau pe teren, dar esența era aceea de a crea emoția descriind și stările sufletești ale protagoniștilor. Intra atât de bine în transmisiunea radiofonică, în acest rol teribil de greu, încât te putea face și pe tine, ascultător, să vezi cu ochii minții nu doar meciul, ci să traversezi stări de bucurie sau tristețe, de reușite sau înfrângeri, să trăiești în minutele acelea cât dura un meci de parcă ai fi trăit ani întregi.

Or, asta nu putea face oricine.

Ion Ghițulescu a avut toate calitățile din lume pentru a performa în media. Posesor al unei voci inconfundabile, cu

⁶ Ion Ghițulescu. *Omul de la microfonul radio*. Ed. RAO, 2013. (n.r.)